

helhedsbedømmelse af den enkelte borgers livssituation end den hidtidige struktur har muliggjort. Det vil efter kommissionens opfattelse på denne baggrund næppe være rigtigt i almindelighed at løsrive spørgsmål vedrørende børns og unges forhold fra de øvrige spørgsmål, der henlægges under det fælles udvalg for sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkeds-mæssige spørgsmål.

Det vil derfor ifølge betænkningen næppe heller være rigtigt at opretholde et børne- og ungdomsværn som et med udvalget for sociale m. fl. spørgsmål ligestillet organ, der selvstændigt skulle varetage alle opgaver, som har berøring med børn og unge. Dette synes særlig klart for så vidt angår de mere generelle opgaver vedrørende børns og unges opvækstvilkår i kommunen, herunder tilvejebringelse af de nødvendige daginstitutioner og muligheder for fritidsudfoldelse og i det hele taget varetagelse af børns tarv med henblik på skabelse af et „børnevenligt“ milieu i samfundet, herunder indsats for trafik sikre skoleveje. Sådanne generelle børne- og ungdomsproblemer bør behandles som en uadskillelig del af kommunens indsats for beboernes velfærd.

Derimod anføres det i betænkningen, at det på baggrund af den hidtidige udvikling inden for børne- og ungdomsforsorgen nøje bør overvejes, om sager vedrørende enkelte børn og unge, herunder de vanskelige tilfælde, i hvilke en tvungen fjernelse fra hjemmet kommer på tale, bør overlades til et særligt organ. Baggrunden herfor skulle bl. a. være hensynet til at lade disse særlige sager behandle af personer, som gennem mere permanent beskæftigelse med individuelle børne- og ungdomsproblemer opnår en særlig indsigt i og forståelse for sådanne problemer.

Det anføres videre i betænkningen, at spørgsmålet om, hvorledes de styrende organer bør indrettes i de nye, større kommuner i forbindelse med kommunalreformens gennemførelse pr. 1. april 1970, formentlig ikke kan afgøres alene ud fra principielle betragtninger om, hvorledes det sociale system på noget længere sigt bør fungere. Det vil ikke være muligt allerede i 1970 at organisere hjælpesystemet på en måde, der drager alle konsekvenser af socialreformkommissionens synspunkter. Bl. a. vil udbygningen af kommunernes sociale service og samspillet med socialmedicinsk personale under de kommende amtskommuner først efterhånden kunne tage form. Dette samspil må formentlig på lidt længere sigt kunne få konsekvenser for, hvorledes behandlingen af sager om børn og unge skal gribes an. På den anden side ville det ifølge betænkningen næppe være rigtigt at lade de nye kommuner foretage opbygningen af deres

sociale service efter styrelsesregler, der ikke er tilpasset den nye målsætning. De regler, der gennemføres pr. 1. april 1970, må derfor på én gang knytte forbindelsen til den hidtidige tradition i børne- og ungdomsforsorgsarbejdet og være indledningen til udbygningen af et mere integreret familierettet socialt arbejde i kommunerne.

Socialreformkommissionen udtaler videre, at der formentlig på den anførte baggrund er meget der taler for, at man efter den 1. april 1970 bevarer børne- og ungdomsværnene i en noget ændret skikkelse, men med stort set de samme beføjelser i enkelt-sager som i dag (herunder beføjelserne til at yde økonomisk hjælp, jfr. børne- og ungdomsforsorgslovens § 27, stk. 2, nr. 4 og 5). Forudsætningen må være, at socialreformkommissionen uafhængigt heraf fortsætter sine overvejelser af, hvorledes børne- og ungdomsforsorgen på længere sigt bør administreres.

På den anførte baggrund har socialreformkommissionen stillet forslag om, at børne- og ungdomsværnet fra den 1. april 1970 udelukkende skal bestå af medlemmer af kommunalbestyrelsen. For at sikre størst mulig koordinering mellem socialudvalget og børne- og ungdomsværnet er det foreslået, at socialudvalgets formand skal være medlem af værnet og — såfremt han ønsker det — tillige værnets formand, og at værnets formand og næstformand samtidig skal være medlemmer af socialudvalget.

Regeringen kan stort set tilslutte sig de af kommissionen anførte synspunkter og forslag vedrørende børne- og ungdomsværnets opgaver og sammensætning i tiden, indtil en nærmere gennemgang af børne- og ungdomsforsorgsloven har fundet sted. Man har dog fundet det betænkkeligt allerede med virkning fra 1. april 1970 at udelukke muligheden for, at der som medlemmer af værnet indvælges enkelte personer uden for kommunalbestyrelsens egen medlemskreds med særlig indsigt i og interesse for børne- og ungdomsforsorg. Man har herved også taget hensyn til, at udbygningen af kommunernes sociale apparat først efterhånden vil kunne finde sted. På den anden side finder man, at hensynet til koordinering med den øvrige kommunale virksomhed på det sociale område taler for, at børne- og ungdomsværnet hovedsagelig bør bestå af kommunalbestyrelsesmedlemmer, og det foreslås derfor, at et flertal af værnets medlemmer tillige skal være medlemmer af kommunalbestyrelsen.

I overensstemmelse med de af socialreformkommissionen anførte hovedsynspunkter, som regeringen kan tiltræde, er det ved forslag til lov om ændringer i lov om børne- og ungdomsforsorg,